

VIII.6 Noční práce (§ 94)

Noční práce je práce konaná mezi 22. a 6. hodinou. Délka směny zaměstnance pracujícího v noci nesmí překročit 8 hodin v rámci 24 hodin po sobě jdoucích. Není-li to z provozních důvodů možné, je zaměstnavatel povinen rozvrhnout stanovenou týdenní pracovní dobu tak, aby průměrná délka směny nepřekročila 8 hodin v období nejdéle 26 týdnů po sobě jdoucích. Při výpočtu průměrné délky směny zaměstnance pracujícího v noci se vychází z pětidenního pracovního týdne. Např. tři 12hodinové směny v týdnu se rozpočtou do 5 dnů.

Zaměstnavatelé jsou povinni zajistit, aby zaměstnanec pracující v noci byl vyšetřen poskytovatelem pracovnělékařských služeb v případech a za podmínek stanovených pro pracovnělékařské služby právními předpisy regulujícími tyto služby, tedy především zákonem č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, a vyhláškou č. 79/2013 Sb., o provedení některých ustanovení zákona č. 373/2011 Sb., o specifických zdravotních službách, (vyhláška o pracovnělékařských službách a některých druzích posudkové péče). Úhrada poskytnutých zdravotních služeb nesmí být na zaměstnanci požadována.

Zaměstnavatel je dále povinen zajišťovat pro zaměstnance pracující v noci přiměřené sociální zajištění, zejména možnost občerstvení. Pracoviště, na kterém se pracuje v noci, je zaměstnavatel povinen vybavit prostředky pro poskytnutí první pomoci včetně zajištění prostředků umožňujících přivolat rychlou lékařskou pomoc.

Vzhledem k případným nepříznivým důsledkům výkonu práce v noci je ve vztahu k této práci stanovena též ochrana některých zaměstnanců, kterou musí zaměstnavatel respektovat (povinné převedení na jinou práci podle § 41 odst. 1 písm. f) a g), zákaz výpovědi v ochranné době podle § 53 odst. 1 písm. e), povinnost vyhovět žádosti těhotné zaměstnankyně nebo zaměstnankyně-matky do konce devátého měsíce po porodu a zaměstnankyně, která kojí, o zařazení na denní práci podle § 239 odst. 1 a 2, zákaz, respektive přísné omezení noční práce pro mladistvé podle § 245 odst. 1).